http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

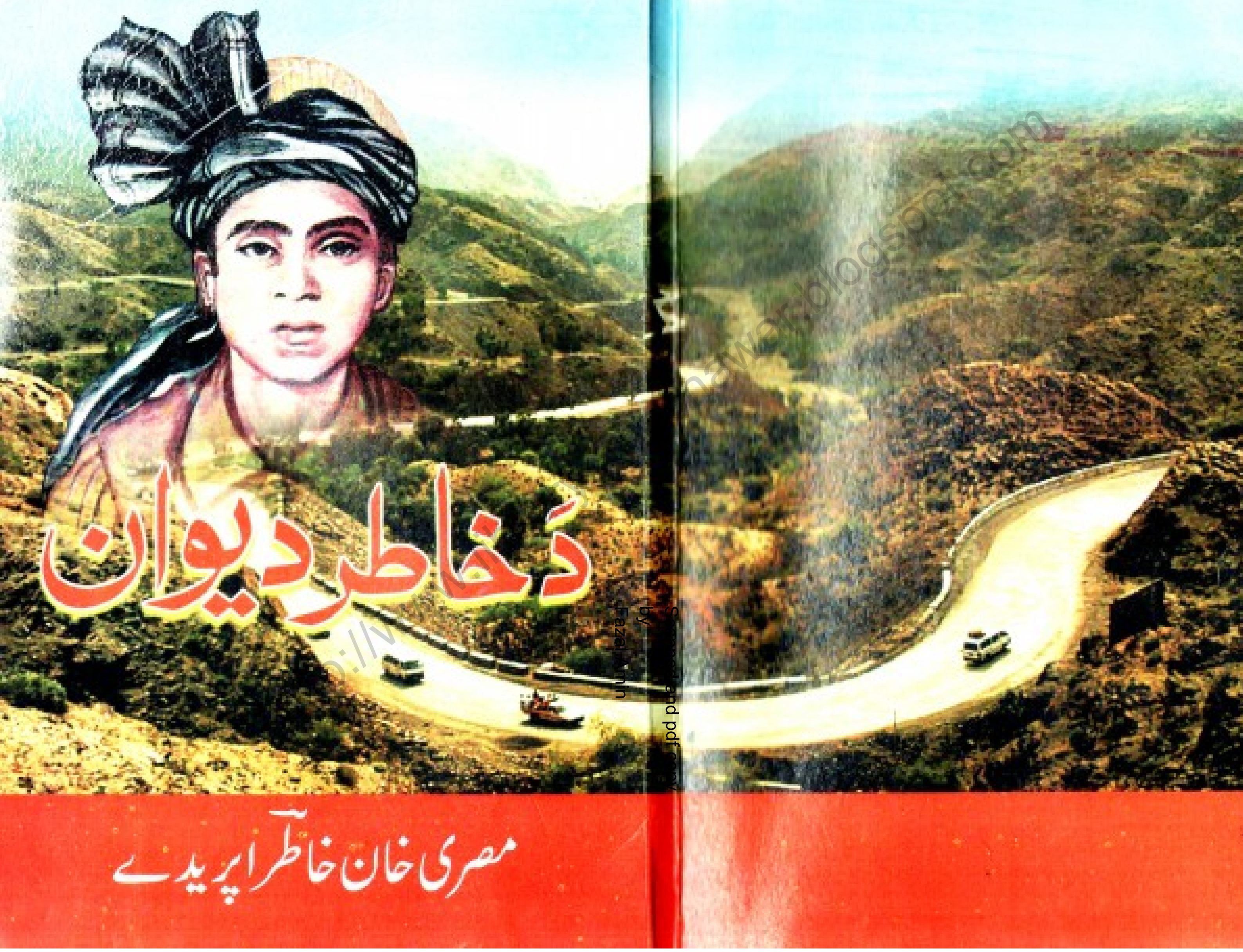

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

مصري خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خيبر درې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حېرانېږم
په دې خم خيبر کښې څۀ دې بې لۀ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر | | مخ
(ا)
۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا ———— ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو به څۀ کا ———— ۱۵
۳ : زړۀ مې کوي هر وخت د دردونه اشنا ———— ۱۶
(د)
۴ : کافي برقي دي ديدار د محمدؐ ———— ۱۷
(ل)
۵ : خير شه که در ته ما وکړل تا را وکړل ———— ۱۸
(م)
۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم ———— ۱۹
۷ : دوايه شم تا نه قربان څۀ وکړم ———— ۲۰
۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم ———— ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
۹ : زۀ ګکه د مرم په شان دیدار ته اربۀ کیږم ———— ۲۲
۱۰ : شرمسره چې نه یم په ځوانۍ پسې نعیږیږم ———— ۲۳
۱۱ : ستا په الفت کښې به هسې بتیار نۀ شم ———— ۲۴
۱۲ : واخلمه تا اوکۀ دنیا واخلم ———— ۲۵
۱۳ : خوشحالي ستا شوه زۀ ئې نۀ اخلم ———— ۲۶
۱۴ : لکه ګلي چې په ازغو کښې وینم ———— ۲۷
۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ———— ۲۸
۱۶ : اشنا کۀ تا ته په کتو په شوم ———— ۲۹
۱۷ : قسمت داسې دې نُدۀ کړم چې بېدار نۀ شوم ———— ۳۰
۱۸ : نور په نړۀ ې نۀ ځانګړی چې څۀ وایم ———— ۳۱
۱۹ : تۀ به کرغ هسې بنځلے نۀ به مرېم ———— ۳۲
۲۰ : جنګلي مخ ته دې د مرم په شان اربۀ یم ———— ۳۳
۲۱ : رنګ ته چې ګرځه سرے سکرو نۀ یم ———— ۳۴
۲۲ : سپرلیه ! زۀ دې په غنچو کښې نۀ یم ———— ۳۵
۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېځلے یم ———— ۳۶
۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ———— ۳۷

(و)

۲۵ : زوندی کله ته ما پۀ دی بې لۀ ځان وړه ———— ۳۸
۲۶ : خوږ په زۀ ئې د برمه په سرو سترګو ———— ۳۹
۲۷ : نن به څۀ پرسې زما په توبو سترګو ———— ۴۰

مخ
۲۸ : بیا دې سوی نۀ کړم په هغو سترګو ———— ۴۱
۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر لیدلو ———— ۴۲
۳۰ : شوق مې ستا لۀ وېره پېغو بغو سره لاړو لو ———— ۴۳
۳۱ : یاد شو مه د عشق ډګر ته ګرځ په سر وتو ———— ۴۴
۳۲ : غم په سره پټ درا یه په نړۀ ذره ذره یې ———— ۴۵
۳۲ب : څکه مې تن په سوز پېدو تهي کړو ———— ۴۶
۳۲ج : بنده نشوله د یره چې انکار دې وکړو ———— ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نۀ وم دې ثواب او دې عذاب ته ———— ۴۸
۳۴ : زۀ یمه هجران د دنیا سترګو ته ———— ۴۹
۳۵ : تۀ چې رقیب ته اشارې کړې داد مل نخښند ده ———— ۵۰
۳۶ : خوا دۀ ترا غۀ شر د خوږو هسې نامه پاتې ده ———— ۵۱
۳۷ : بېګا ستا په انتظار چې هسې ستړې توله شپه کړه ———— ۵۲
۳۸ : لرې د نقاب لرې کړه دل زده کړه ———— ۵۳
۳۹ : ما په شرګیو تا په خوږو تېره کړه ———— ۵۴
۴۰ : رقیبه په خپل راغلې راشنا خبرې کړه ———— ۵۵
۴۱ : یاد شرابو نه نشې وباسه ———— ۵۶
۴۲ : د سحر باده دا ارمان پرسه ———— ۵۷
۴۳ : لکه ګلي د مرسپدو ګکه شه ———— ۵۸
۴۴ : ستا لۀ سینه مخه ځار زما زړګے شه ———— ۵۹
۴۵ : د هجران په شپه درېږه په لاس کښې راغله ———— ۶۰
۴۶ : ترخه ته مې زړۀ کېږي کله کله ———— ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې شوله ________ ٦٢
٤٨ : بيا به سره ګرځو دوه اوس ځوانۍ ده دمعه درومه ________ ٦٣
٤٩ : شکر دے چې زړه هم د ښېرې شو مه ________ ٦٤
٥٠ : ګله چې په فکر کښې د ستا يمه ________ ٦٥
٥١ : د لارې خاوره شوم د ښيښې ګټې ولې يمه ________ ٦٦
٥٢ : تو به څنګه تېرېږي کا په هوښيار بانډې وختر نه ________ ٦٧
٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ ګڼه ________ ٦٨
٥٤ : د ستا د خلې چې فيصله ما نه شوه ________ ٦٩
٥٥ : تر د نصر په خرڅو کښې دا قسمت مه زکره ________ ٧٠
٥٦ : ته خو وايه زه به څه کړم، زړګيه لېونيه ! ________ ٧١

و

٥٧ : ځيګر چې شي کباب په لمبو اور د لګېدو ________ ٧٢
٥٨ : لوے دریاب د مینې نه شي په واړه زړه ________ ٧٣

ی

٥٩ : داسې بله شپه به په نصيب سره راشي ________ ٧٤
٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو له څڅو به ځي ________ ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړې غېږه د زړه نه وځي ________ ٧٦
٦٢ : زړګيه ! تا دې چې دردونه غم ده دی ________ ٧٧
٦٣ : چې پښيمان نه شې په يا کښې غمه دی ________ ٧٨
٦٤ : ګله د ستا د خندې په ورشېږي دی ________ ٧٩
٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحالۍ پټې دی ________ ٨٠
٦٦ : زما چې دا مدام دغه د لبر ته سترګې دی ________ ٨١
٦٧ : ټنګ خو مانګ هسې به دنيا ښکاری ________ ٨٢

٦٨ : زړه چې کله هم خو رانه هم څه غلي دی ________ ٨٣
٦٩ : زما زړه او د ستا سترګې سره پوهېږي ________ ٨٤
٧٠ : ما ته نن به چې زړه د چرې خو دومره دکا تېر دی ________ ٨٥
٧١ : غم چې پرې پښمان ما د يار سره جوړېږي ________ ٨٦
٧٢ : د وخت د ګذار ونې چې داغونه نه جوړېږي ________ ٨٧
٧٣ : تر د به ايله څه د ليونيو نه پاتې کېږي ________ ٨٨
٧٤ : سترګې دې کړه برندې چې وختونه زار خطا شي ________ ٩٠
٧٥ : په ارمان د تالاني شي چې هوښيار شي ________ ٩١
٧٦ : د دې دنيا نه چې کلان ورک شي ________ ٩٢
٧٧ : چې چې د دے دلبر په پېښان شي ________ ٩٣
٧٨ : ستا چې خو دې زلفې کړې نه تار شي ________ ٩٤
٧٩ : ويلاندې به مې ما وې چې کاڅه به شي ________ ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٨٠ : خزان لاړشي، بهار راشي ګلان خوشحاله شي ـــــــــ ٩٦

٨١ : راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نه شي ـــــــــ ٩٧

٨٢ : د استا په سترګو کښې به څه باقي شي ـــــــــ ٩٨

ے

٨٣ : زړه په دانه دے چې نارے مخ دے ـــــــــ ٩٩

٨٤ : څوک چې ستاد ګرانې مینې طلبګار دے ـــــــــ ١٠٠

٨٥ : خوږ خوږ د مینې په ترخو کښې انتظار دے ـــــــــ ١٠١

٨٦ : خدایه خوږ مرے چې وفا زما دلبر دے ـــــــــ ١٠٢

٨٧ : ما دې ګمان راته اشنا د ستا په ښهر دے ـــــــــ ١٠٣

٨٨ : شانګه چې حسن دې اشنا د سرو لمبو نه ډک دے ـــــــــ ١٠٤

٨٩ : تک تور سرے د استا سرے وربل دے ـــــــــ ١٠٥

٩٠ : غم مرے دې چې په زړګي بانده چې غم دے ـــــــــ ١٠٦

٩١ : ستا په انتظار کښې مانه کال شو دے ـــــــــ ١٠٧

٩٢ : چې نږدې ستا په تور دے په بل تور چې پېوند نه دے ـــــــــ ١٠٨

٩٣ : چې لږ نظر هم د بصر باقي دے ـــــــــ ١٠٩

٩٤ : سترګې دې چل چې وځندا زده کړے ـــــــــ ١١٠

ي

٩٥ : د ګلان سپګناره ولو کښې مسکې دې مالیدي ـــــــــ ١١١

٩٦ : اشنا چې ته لیده تېرې وعدې رایادېدې ـــــــــ ١١٢

٩٧ : زما د امیدونو وغوټې شپې وغوړېدې ـــــــــ ١١٣

٩٨ : چې ښکلې دې وخندېدې شرمېږي ـــــــــ ١١٤

مخ

٩٩ : پوره شپږ مه په دې چې په کنځل کښې څنګه ښکارېږي ـــــــــ ١١٥

١٠٠ : اے ګله ستا چې ډکې له خندانه سترګې لرې ـــــــــ ١١٦

١٠١ : کله دې دا زلفې په لاس راغلي اشنا بیا به څه کړي ـــــــــ ١١٧

١٠٢ : د پوره خوشحالۍ به نه ده بیا رانه هېرېږي ـــــــــ ١١٨

١٠٣ : ته که مجنون غوندې ګرځم په بیابان مړېږي ـــــــــ ١١٩

١٠٤ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ـــــــــ ١٢٠

١٠٥ : چې د سترګو دې ښکار نه يي زما سترګې ـــــــــ ١٢١

١٠٦ : خوبه د هسې ډېرې کړې شپې زما سترګې ـــــــــ ١٢٢

١٠٧ : د ستا چې نه وینم دا تورې سترګې ـــــــــ ١٢٣

١٠٨ : څه وشو چې سترګې چې په تابانه خونې شولې ـــــــــ ١٢٤

١٠٩ : چې اشنا نه کړې ایسار پرېږم ولې ـــــــــ ١٢٥

١١٠ : اوښکې نه کېږي خو راماتې شوې ـــــــــ ١٢٦

١١١ : ته به په زړه کښې مانه څه راکړي ـــــــــ ١٢٧

١١٢ : ته ما ستا ثبلې پر په سله نه رېب ـــــــــ ١٢٨

١١٣ : هر څوک ځه د زړه قرار ماله راځي ـــــــــ ١٢٩

١١٤ : د اسې رانه ګرځي ته نه چې رانه ګرځي ـــــــــ ١٣٠

سندرې

له ١٣٢ نه تر ١٦٥ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا
خو د لمحه شي کم طاقته پېواته کا

چې پلو له مخه لرې کړي رڼا شي
لکه ستوري د سبا چې را خاته کا

لرې عکس د زړه واخله که دې شک وي
چې دا تور باڼه دې څرنګه ویشته کا

په مئین زړه څنګدن شي چې یار راشي
په هیبت زړه په کوکل کښې الوته کا

د خاطر په زړګي داغ د بېلتون کړه
چې د یار په لور کاږه واږه کاته کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چې آشنا یې ستمګر شي نو به څه کا
چې زخمي څوک په ځیګر شي نو به څه کا

چې ټول عمر یې تېر کېږي په پالنګ وي
څه چې زمکه یې بستر شي نو به څه کا

چې په عمر کښې یې غم لیدلې نه وي
چې د غم سره یې سر شي نو به څه کا

انتظار چې د وصال په کومه شپه کړو
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څه کا

که دیدن د یار موندے په دربدر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څه کا

زه خاطر خو همېشه وغسې وایم
چې آشنا یې مرور شي نو به څه کا

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړۀ مې ګوري هر وخت د دردونه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا په مینه کښې زۀ
ګوره دا وښکو مې سیندونه آشنا

اوس دې لۀ غمه خلاصېدے نشم
ما وې په عشق کښې وي خوندونه آشنا

ښۀ په جبین کښې دې خالونه خوردي
دي په چشمانو مې ګردونه آشنا

که ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دي ارمانونه آشنا

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګل نګونه به یې لا رې شي په مخکښې
که چا ونیوله لار د محمدؐ

د دُنیا واړه ګلونه به یې هېر شي
که چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دُنیا ژړا او خندا نۀ وے
نۀ وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وي یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نه کړه د رته ما وکړل تا را وکتل
خو ګومدم به دې بیا کړه دې سبا را وکتل

هم د غمسې ګلونه وو چې مینه جوړه په
غمه وشو پسرلے دے کړه اشنا را وکتل

دنیا را ته ګوری د کتو نه وو تم
چې تا نه ې کتلی دی هر چا را وکتل

په مخه باندې را غلې مخ دې خله پټوه
کړه غم دې را ته جوړ چې دې په شا را وکتل

دشته
دستی ې وخندل هم دا ې وه ارمان
تا چې اے رقیبه په خندا را وکتل

یو دم ې زړه نرے شولو همزولو خاندګمه
خاطر چې غریو نیولی په ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے په سر لمبې واخستم

لاس خو ې را نه کړو چې مخ پټوی
ګوری یاران ې د غم شپې واخستم
دا د رته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وای خله ته چې ستا اسرې واخستم
سبا ې بیا په زولنو کښې ګوره
نن ې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ په سبا پوه نه شومه
کړه دې د زلفو توری شپې واخستم
ګور د ژوندون را ته یو پور بنکاره شو
چې تصور د هدیرې واخستم
بس یادوم دې نور ې مه تنګوه
چرته ې صبر نشې غمې واخستم

خاطره ته او دا دنیا ربې پوه شه
نه بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

وداي شم تا نه قربان څه وکړم
نور ودي د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمخې د زلفو جوړې کړې
زه په دې شلېدلي ګرېوان څه وکړم
ته خو چا ته نه درځې، خو زه يا غلام
ځم يم ستا په در کښې مهمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له باقي شوے يم
ټول خو راته لاړل ياران، څه وکړم
پوهه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پوهېږې
بيا به داسې نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به د غم ټک ټودون اخستے وه
بس خو چې پيدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حيران، څه وکړم

باغ د مينې دې د خيال په کښې غنچې کړم
ستا د مخ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وی يار ه ستا غونډې کښې حُسن
ځله اور د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړه په سترګو کوم
په ځان تېرې شپې او بدې راخورې کړم

زه خاطر خو يار ه ستا د مخ کتاب ته
بې له تا نه په خبر کښې ورځې شپې کړم

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زه لکه د موم په شان دیدار ته او به کېږم
پرې ده چې او به شم ستا رخسار ته او به کېږم

چرته شي خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړ کړي
همدا يې مشغولا شي ستا سينګار ته او به کېږم

زه پرې بنده پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا یې هم وار نه شي ستا یو وار ته او به کېږم

اوس خاطره ولې خدای په زړه کړم دومره سخته
بیا چې پس له مرګه ستا مزار ته او به کېږم

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

ستا په الفت کښې به هوښيار نه شم
څو چې د عقل نه وزګار نه شم

سود يې د عشق په لېونتوب نه شي
څو چې رسوا دې په بازار نه شم

یار يې وفا دې ما ته هله وائي
چې ترې لاسه او ماله زار نه شم

څو چې په تورو خاورو مړ نه شم
مړ به دې هر مره په دیدار نه شم

که د منصور غوندې په دار شم اشنا
دا ستا له عشق به توبه ګار نه شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بېدار نه شم

[1] متن او دیوان کښې «راکړو» دے، چې مصرع بې وزنه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا اوکۀ دنیا واخلم
پۀ خندا خرنګه ژړا واخلم

لیږي دي پورته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې پۀ دنیا واخلم

ته چې پۀ سترګو کښې مسکۍ شوې ګلې
نۀ دې درې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم پۀ دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل پۀ شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم کۀ دا واخلم

غومره چې زړېږم پۀ څوانۍ پسې زهیرېږم
خدای زده نۀ پوهېږم چې ساده شوم کۀ پوهېږم

نۀ اوله تا تګ دا هسې کله چرته شوی
دومره خو پوهېږم چې قدم اخلم ودرېږم
ته او ستا بنایست چې پۀ ما څنګه څنګه کړې شی
مۀ کوه ایله نن د هر څۀ سره جوړېږم
نۀ یمه خوشحاله ستا پۀ غم کښې خندۀ مۀ شي
خدای یې بخلا مۀ کړه چې لۀ تا ، مرورېږم
شان یې د کړو نۀ وی خو چې زړۀ یې شی را پورته
تا ته چې نۀ سوال کړم د خپل څان څني شرمېږم
غوښته یې هم دا چې را ته روا یې چې دروم
خدای خبر چې بیا دې پۀ پلوۀ در ښکاره کېږم
ته کۀ په یو خله لۀ ما خلاصېږې نو یې واخله
ته به را ته نۀ شې کټۀ څۀ له خنده کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا وړې چې یې هېر کړه
پرېږده چې یې واره پۀ هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ «قند» مردان ـ خصوصي ګڼه ۱، رګالین نمبر (ص ۹۵)

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلم
د ستا غمونه واړه زه اخلم

تا چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه خپل زړه اخلم

اول سپېرغي وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلم

په وړاندې دې ځم په ودروستو کوم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلم

هر مړه ګړ دوئ نه په خاطر دې د غم
په اسوېلو کښې چې سيالۀ اخلم

○

د مشرلونه کښې د الفاظو غصونه د دې چې صحيح نه دے .

○

لکه ګلې چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په ښېو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څو که لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

وستا ليدل تېر شوے خوب وۀ آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستورې باخبره په ورو
تله د آشنا دې په خندو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اوړو کښې وسو
اوس يې لوګے په اسوېلو کښې وينم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

پهٔ دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرې تېروم

پهٔ ما زهیر مهٔ شې خومخ ښکاره کړه
پهٔ زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال تهٔ کوچې غم نهٔ لرې
زهٔ لېونے یم چې تنکسې تېروم

دا زهٔ خاطر ستا دخاطر د پاره
پهٔ خپل خاطر دغم چپې تېروم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

اشناکهٔ تا ته پهٔ کتو پوره شوم
نو بس پهٔ تول تماشو پوره شوم

پښ خو معلومه شوه چې نهٔ راسړې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوره شوم

یا د ساقي د مېږخوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر زړهٔ وي واسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوره شوم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمت ته داسې دې ودۀ کړم چې بېدار نۀ شوم
بغېر لۀ تا ستا د غمونو نه وزګار نۀ شوم

پۀ دې دنيا کښې به غېر ستا لۀ ډوندۀ څۀ نۀ ونډوي
لمېږم غورځوېږم خو يو ځل پۀ کښې خمار نۀ شوم

ستا پۀ الفت کښې هغه خوب چې ما ليدلے اشنا
د رقيبانو د جرګو ځنې وېزار نۀ شوم

تۀ چې راکوې زۀ به هغه وخت پۀ طمع ومه
يو ځل هم مرېږ د ستا د خُلې پۀ بنۀ ګفتار نۀ شوم

هغه وعده چې تا پۀ سترګو کښې وه مانۀ کړې
دا زۀ خاطر دې د وعدې پۀ انتظار نۀ شوم

نور پۀ زړۀ مې نۀ ځائېږی چې څۀ وايم
دا نه بيا مسروريږی چې څۀ وايم

کۀ څۀ نۀ وايمه هم راپورې کګي
پۀ دې هم راته قهرېږی چې څۀ وايم

د هر چا پۀ لوری ځمه داسې وخت دے
بيا مې وخت کله تېرېږی چې څۀ وايم

کۀ خبره نۀ وی مانه خپړ دے خپړ دے
بيا خپل حسن نه خبرېږی چې څۀ وايم

وېره بنه پۀ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږی چې څۀ وايم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به کرځې مسې بنګلے زهٔ به مړیم
چې ې اوس وګے لن لیدلے زهٔ به مړیم
جنازه ې چې لهٔ کوره کړد تـــه دروی
تهٔ به نهٔ وې راو تلے زهٔ به مړیم
خدای د پاره پهٔ مزار ې چې را دروې
لږ شه ماته پښه نیولے زهٔ به مړیم
زهٔ به مړ شمه قرارې مړګے ورک شه
سره خاندی به تهول کلے زهٔ به مړیم
وچې ترخې به پهٔ ما وی نازغرنې
وی مزار به مې مُنبلے زهٔ به مړیم
اے اشناچې دې وطن له تهٔ رادروې
خرخبیر خوږې لیدلے زهٔ به مړیم
خرې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هرسهے به دروی غلے زهٔ به مړیم

د کاکل پهٔ خته بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړیم

بنګلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کافے مسې کلک ورته پهٔ نړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړ شی زهٔ پې مل یم
لکه ګرد پې مسې خور پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو ستړګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مفتې وُدهٔ یم

لږ د ځان سره پهٔ نړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یوځلې پهٔ نړهٔ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ګوره چې رنګ مې سوے سکور نهٔ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نهٔ یم

راځه د سترګو نه مې مهٔ درېږه
سرې پهٔ ژړا دی څهٔ مېخور نهٔ یم

دې اسوېلو ته مې تهٔ نهٔ ګورې څهٔ
سوے پهٔ اور یم سوے لور نهٔ یم

ستم کوه تهٔ منع کړے یې چا
زهٔ لا خاطر مړے د ګور نهٔ یم

سپېلیه زهٔ دې پهٔ غوټکښې نهٔ یم
عادت پهٔ داسې تماشې کښې نهٔ یم

کهٔ راکوې نو سم شراب را کوه
زهٔ دې ساقي هسې اوبو کښې نهٔ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پهٔ تېرېدو کښې نهٔ یم

د ستا بانهٔ د ستا رخسار پهٔ خاطر
بې د ګلونو پهٔ ازغو کښې نهٔ یم [ځ]

تهٔ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نهٔ شې پهٔ در تلو کښې نهٔ یم

ځ متن له نسخه او دیوان کښې دا بیت د غزل وروستی بیت دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

یاره ستا مینې په اور سېزلے یم
روغ به نشمه په زړه داغلے یم

خودم قسم چې ترهغې پورې ژوندے یم
ډېر دې نه په تش دیدن ساتلے یم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر والئ چې دا کومه ګناه ده
چې له دره دې بېنوا شړلے یم

○

○

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د د سېدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټېږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا د رخسار به مې هېر نشي اشنا
کله د بهار په سره ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خوهم ته یې اشنا
دا نه خاطر کله د چا زړونو کښې یه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ژوندى كله نهٔ ماړهٔ دى بې لهٔ خاورو
نهٔ ماړهٔ دى نهٔ ساړهٔ دى بې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے په ژوندون دے
هغه څه ته کښې وُدهٔ دى بې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شي نو ګلک شي
دیوال کړے چا اوبهٔ دى بې لهٔ خاورو [۲]

د خاطر رنګین غزل ته حیرانیږم
په دې خر خښېږ کښې څهٔ دى بې لهٔ خاورو

[۱] مترلیته او دیوان کښې د (لهٔ) په ځاې صرف (ته) (د) لیکلې شوې چې صحیح نهٔ دے
[۲] مترلیته او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دیوال کړے چې اوریں دے چې له خاورو .

خرد به نهٔ ژړېږمه په سرو سترګو
تېرو تمه ستا په لېونو سترګو

مهٔ توروه تورې بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر له بې کار وې د ژړا سره
وهٔ چې کورې چا ته په مخمورو سترګو

بس کړه د خاطر سره بخلا شه ته
خلق وېر عزت کړي د نېو سترګو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څهٔ یوسې زما په تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

کهٔ پروا کړمه څو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوی پروا د تورو سترګو

وړې سترګې مې د سترګو په هر لور شی
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړی مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ور به یې نهٔ کړم د دنیا په تورو سترګو

زهٔ خاطر دې د کجلو سلائی وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سخی نهٔ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نهٔ مې شته په تورو سترګو شک د زړهٔ
بس څو زړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ یې کړم آشنا لهٔ شوکیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا قُدو سترګو
نهٔ یم چې د زړهٔ په سترګو تا وینم
چار نا لیدلي په ړندو سترګو
خپل مې واړه بد راځي په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د ړندو سترګو
ستا دې اوږدو وروځو ته حیران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دوو سترګو
څیر دے دا زما سترګې څو بدې شرې
ته خو راته ګوره په دې ښو سترګو

څومره ترینه وړې دی حیران یمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو
ریډیو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مـا د وصال پهٔ شپه کښې ټوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتـــر لیدلو

دریغه چې شپه وه د وصال خو تر قیصته پورې
نهٔ پهٔ دیدن نهٔ مړېدم چې مې دلبر لـــیدلو
بیا د سحر غمونو هله لمبې کړې مه زهٔ
سرې مابنام مې نمر اوچت د غرهٔ پهٔ سر لیدلو[1]
نهٔ یې لا هېڅ پهٔ سرو لبانو باندې نهٔ یمه پوه
لا پهٔ اسمان مې چې د لمر پهٔ ځاې قمر لیدلو
پهٔ تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
پهٔ هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدائي وختونه
لهٔ غمه ډک مې ترهغې پورې اختر لـــیدلو[2]

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
وائي رباب چې مې جانان دې مـــرور لیدلو

---

[1] ... (footnote text too faint to read reliably)
د مابنام سر ... اوچت ... پهٔ سر لیدلو

شوق مې ستا د ږېرو پېغــورونو ســره لاړلو
زور مې شو اوبهٔ د ستمونو ســـــره لاړلو

خوبن مې اننګې شول د بڼو ازغې مې مېرشول
زړهٔ را نه بلبل شـو د ګلونو ســره لاړلـــو
وړېږې مې کړې ټینګې خـو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو ســــــــره لاړلـــو
سترګې مې نیولې ستا د مینې پهٔ کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګـــردونو ســره لاړلـــو
زهٔ تر بڼه لوګے شـم چې به څهٔ سوې ترې راشي
زړهٔ را نه د یار د دیـــدنونو ســره لاړلـــو
چرته واسې یار شـته لکه زهٔ پهٔ انتظار یم
ستورے د سبا هم د فکرونو ســره لاړلو
چرته به زما لېوني زړهٔ پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنځیرونو ســره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نیولے وي خاطره
ژوند د رځنې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شو مه د عشق د کړ نګونو په سرونو
په بوتم د لرې وطنونو په سرونو

د پېغله چي د ستا د اننګو خوله هم نه وې
پرې نه چي ګورم د ګلونو په سرونو
ستړې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چي کشتۍ د ګرداب ونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چي سپېر ستړګي حق حيران شي
درد چي کړه د لېوه محلونو په سرونو
هسې هم اېرې يمه د باد سره الوځم
سکور مې څله نيسې د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د ياره که څوړه پرېشي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

ښکلې به سر ټيټ کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطرې ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره يت دواړه په زړه ذره ذره يو
که دا دې خوبښه نه ده چي هرچا ته دې ښکاره يو

يو دغه ښېلتون دے چي عزت مو په کښې پېر دے
څو به په کښې واېو چي مدام دې در سره يو

ته زما په سوي شمعې نه ستا په انتظار کښې
هر کله چي وي نو مرو به دواړه په يو شپه يو

نه به کله واوړو که دنيا په بله واوړي
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

يوځ به مې سوګند شي په کښې وو د څو د يار
اوس به دواړه څه رقيبه تورې په اوږه يو

راشه مرورو چي مې شک له خاطر وځي
وايو به ربښتيا چي دا په څه سره خفه يو

لـ ديوان او منزل رند کښي سرکي چمن ... (اتلو شرې) ... معرکه ... ورزنه اوږ ... معنې کوي
ګه دا شعر منزل رند کښي نشته .

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې نن په سوز بېدو تېر کړه
چې مې پرون په مستېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له تهلو مرحلو تېر کړه

دلسوزی مه ګڼه تېرو صدمه
زړګی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نه ؤ
تول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

پار بیا د چا له تورو زلفو نه ګرم
یوځلي مرګ راباندې دوه تېر کړه

لکه د شمعې بې کا ستا په طمع
تول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زه چې سپېلی ته ورخبر نه ؤ یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه

ژوندون د عشق لمبې ژوړې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د بنګلی مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

ښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوری ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کله د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لا خفه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زه له تا نه چا وېلې یم
وار به دې راشي کله لې وار دې وکړو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصوير وم ستا پهٔ ورو څوکښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا پهٔ عشق کښې
اوس مې نهٔ پرېږدي غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو ارمان خو هله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

يو ذره يې لرې نهٔ کړلو د مخ نه
فکر يو وړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه مې پهٔ ياد کښې راته هېر شول
يو دوه نهٔ راځي چې کښېنمه حساب ته

وايي زړهٔ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زهٔ يمه حيران د دنيا سترګو ته
ګوره ګټه نهٔ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
راځي شي لهٔ واره ژړا سترګو ته
راځي دې پهٔ خپله اشنا کړې دي
ځله مې نو ډېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غورځندې
بيا را نغله هغه رڼا سترګو ته
تا جوړې ارادې د راتلو کړې دي
ښکارې مې رنګينه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړو
بيا به نهٔ راګوري سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا د غل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تپوس را نه مدام کوې چې څه لټوې؟
زه چې دا لاس په سینه ږدم دا یې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې د هجران لید لے
یقین مې دا دے اخرې ستا د اجل نښه ده

○

○

خواږه تراخه شو د خوږو وصلې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو وصلې نامه پاتې ده

ته را نه هېر یې خدایه هر څه په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو وصلې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مه کړه ګیلې د ژړېدو وصلې نامه پاتې ده

په دېره مینه کښې چې زه او ته پرې نه پوهېدو
د هغو ورځو او د شپو وصلې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به یې په زړونو باندې اور لګوه
د ستا د هغو اننګو وصلې نامه پاتې ده

صبا به واوړې چې د خداې په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو وصلې نامه پاتې ده

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېګا ستا په انتظار یې هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل را پورې ستورو چې سپوږمۍ راته ګیله کړه[۱]

ورته سر په ځنګانه وم د وصال ټکي ته غلی
ما به کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منډه نظر ستا هسې چې هر ستوری به چلبه کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوری به مزه کړه

ورسره به یې نه وې وچړې که شپه وچړې د خاطر نه
په ټپا ټپا قدم شي خو وعده یې ستا پوره کړه

[۱] صحیح مصرع داسې په کار ده: خندېدل را پورې ستوري چې سپوږمۍ راته ګیله کړه

لرې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لورې سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوې
نکه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما پهٔ شوګیر تا پهٔ خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته پهٔ ګیلو تېره کړه

بېګا راغلې شمع دو به اشنا
ما توله شپه پهٔ دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې نۀ ده سوندی
هسې لمبه دې پهٔ ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لهٔ خاطره اشنا
د هجر شپه مې پهٔ سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه پهٔ خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نوې بس هم دا خبرې کړه

خوبه پکې سترګې زهٔ د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې کله کیږی د ساقي پهٔ پیمانو
د تهولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین داوښکو پهٔ سیلابکښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
پهٔ خوند نهٔ یم تپوس راځنې مهٔ کوه ددهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونهٔ کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې وباسه
یا خو ترېږ زما له خُلې وباسه

یا مې د زړهٔ راز ونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې وباسه

څهٔ لټوه تنکه دنیا که شوه دربه
زر مې د ژوند نه لا افسخې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سرایې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ پهٔ خونه شو بل
سترګې د سترګو نه یې مړې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لورې د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ مې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن تربے نهٔ شی
راشه د اوبنکو مې باران یوسه

تهٔ چې مسکے شوې زما زړهٔ ته بنکلیه
دا د غمونړک جهان یوسه

خوبه زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لې د خاطر کړه شمع روبنه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نکه کلي له مسېدو ډکه شه
بانډه دا نېغ کړه له اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته نېغه نه شوه
زما څنګل له زولنو ډکه شه

که یې هر څو در سره قسمونه
خو زما مینې له ښېړو ډکه شه

چې دې ژوندون له رنګینو نه ډک شي
بیا په غصه کېږي له نشو ډکه شه

بس پښېماني له زړه نه وباسه نن
وېرېږه مه له اشارو ډکه شه

چې تا ې هم ګرېوان ته څیرې وږي
هم ستا کوڅه یې له تېرتو ډکه شه

ښه دې زړه تش کړه چې بیا بیا نه وانې
فضا زما له اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس په سینه کېږدي در ته
دخپې ځانګې له اغزو ډکه شه

خاطره یار دې په خپېر کېږي اوسي
تهوله دره له سپېلنو ډکه شه

○

○

ستا له سپینه مخه زار زما زړګے شه
هم دا ستا نه سپېلنے اوهم لوګے شه

ستا په ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا یا اېر پدے یا پښتو دے شه

زه او ته دچا ژړا او خندا څه کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل څنې ته لرې شه رقیبه
یا پخپله باندې ګل شه یا اغزے شه

زه خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقیبه که پوهېږې نو سړے شه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ډيوه په لاس کښې راغله
خداى خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقيبان خو دې اوس ټول راله راتېر شي
چې يار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُميد دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور يې يو څېره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکۍ نو بيا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

ترخه ته مې نۀ ږه کيږې کله کله
پۀ خوږو سرے مړ کيږی کله کله

د دردمندو نظر هغو له پۀ کار دے
چې دلاسه دې ښۀ کيږی کله کله

چې اشنا د چا نه ورک شي موندے نشي
پسې ځان مسې ورکيږی کله کله

ښکاري يار مرور نۀ دے اے خاطره
پۀ لمبو کښې چې اوسيږی کله کله

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې ده شوله
جوړه په محفل کښې تور ده شپه شوله

راشه لږ ه واوره د اُلفت قصه
بس دے نور ه نږه کښې مې نږه شوله

د پرې وعدې ښې وی لږې لنډې وې
اوس دې هر یو کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر و نهٔ کړلو
ښه شوه د پره ښه شوه اشنا ښه شوله

بیا به سره ګورو اوس څواني ده دروومه درومه
څوک کړي دومره غم څو دیواني ده دروومه درومه

اوس ته ایله راغلې چې بس وخت د څنکدن شو
بیا راته ګرانیږي آساني ده درومه درومه

مې یې چې بازار مې د ښایست دے ګرم شوے
هر شے په کښې خپلے دے ګراني ده درومه درومه

نهٔ او ته خاطره نور په څهٔ سره خوابهٔ یُو
مینه خو هم دا پښېماني ده درومه درومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نه هم ستا د ښېرې شومه
اوس دې چې نه ښکلیه د کوڅې شومه

نه به په ځان خفه وکړم چې راشې ته
واړه دې په طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنزدې یم که څو لرې یم
لرې به شم نو رکه درنزدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا ته دے
پوه دې نه د مکر په وعدې شومه

کله چې په فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه له ځانه خو بیا راشمه

ته که لرې ضد نه خو پښتو لرم
اوس درسره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نه که د خپل زړه په تماشا شمه
تاو چې شي د زړه نه ستا د مخ لمبې
کم چې ستا د زلفو په سودا شمه
تنوري دې د مینې لارې سمې کړه
خدای خبر چې کوم پل لړ خطا شمه
عشقه راسې ځای لره دې راوستم
اوس به نه د ستا نه د دنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتللو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

وېرې غریبۍ نیولی راکتلی دی
لږ به خاطر ته په خندا شمه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلارې خاوره شرم د پېښو څښي وتلے يمه
اشنا پۀ تا پسې لۀ تلو څښي وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ته وسے نۀ شي
نۀ خو داور او د اوبو څښي وتلے يمه

پۀ بنده بنېره به دې نۀ لس ورې نازېدمه اشنا
نړۀ مې اوس پوه دے د بنېرو څښي وتلے يمه

تا خو به نور راته خندلي وې چې داغۀ وش
کۀ پۀ ټولو دې د کوڅو څښي وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس د ومره خاطر مې وش
نور د کړلو د کلو څښي وتلے يمه

تو به خټکه تېرېږي پۀ هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې تېرکړل پۀ قرار باندې وختونه

هيچرې هم سخيان خو د سبا غمونه نۀ کا
لۀ شومانو نه تېرېږي پۀ خرواړ باندې وختونه
دا تېر وختونه پېرېږي دو لۀ انکار سره چې تېر شو
تۀ راشه نور دې سر کړه پۀ اقرار باندې وختونه
نۀ دے هسې کړم چې څوک پۀ غم کښې د روند بنکارېږي
پۀ هر چا باندې تېر شي پۀ خپل وار باندې وختونه
ګوره د مغرو پۀ نهر کښې نوره سودا نۀ وک
تېر چې شي د بنکليو پۀ بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت پۀ روغ او پۀ بيمار
ودرېږي نه ودرېږي پۀ بيمار باندې وختونه
دمغ دې تصور کړم څټکه مغ مې د اسې تور دے
خبر نۀ يې کړل تېر مې پۀ انکار باندې وختونه

ما خټکه به لټون کړے د دنيا لۀ غم نه خلاص يم
خاطر ما بنکلي تېر کړل پۀ خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په مثال لکه پتنګ وګڼه
ته دې د شمعې غوندې رنګ وګڼه

که مې کوثر شولو نصیب د دیدن
بیا مې شهید د عشق په ننګ وګڼه

زمکه بستر وی لیونو ته مدام
زمکیه ته یې هم پالنګ وګڼه

لکه چې خوږ مره ستا غمونه دي وړي
پراته مې تهول په زمکې زنګ وګڼه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وګڼه.

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړه مې حوصله ماته شوه

شوندې دې هسې د پیدلې نه وې
په زړه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساقي څه جرم نه دے کړے
تشه له لاسه مې پیاله ماته شوه
که په عوض کښې یې هر څه غواړې ته
دا مې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس مې یې واکه چې جاسونو ته ځې
ما بنام خونه دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو تروږې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کښې د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا زهر په چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقيبانو په لمسون مه راکوه

چې څوک کړې وعدې نو هومره لاشې يې وعدې
دا دې وی در پاتې څو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو به تا ښدا کېدم
په سترګو ماله پار بيا د جنون مه راکوه

هر څوک که زه خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
د ګوډ مبارکي څو په ژوندون مه راکوه

[1] د ديوان او منزل نه کتابې مصرع داسې ده "هر څوک که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم"

ته څو وايه زه به څه کړم — زړګيه لېونيه
څه به کړم او څه به نه کړم — زړګيه لېونيه

تا څو وې آبادي پرېږده، ما څو پرېښوده دلته څه دي
په صحرا چې ګرځېده کړم — زړګيه لېونيه

چې اشنا ګرځې سترګې پورته بانه ستا په لور دروي
زه يې ګوم طرف کاږه کړم — زړګيه لېونيه

زه خاطر در ته حيران يم چې په څه باندې راوين شي
چې په څه دې اوس وده کړم — زړګيه لېونيه

[1] له منزل نه او ديوان کښې (وده کړه) دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خُېګر مې شو کباب پهٔ لمبو اور ولګېدهٔ
پهٔ ما دے یک تنها کهٔ په هر لور ولګېدهٔ

چې لرې در نه دې شوم د وصال پهٔ تمنا
د ستا د ګُنګرو کانو پهٔ ما شور ولګېدهٔ
خُېګر مې تش ګوګل دے راشه وګوره تماشه
د سوو فریادونو تنګ تکور ولګېدهٔ
زړګیه اُمید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شی اوس یې زور ولګېدهٔ
سپین مخ دې رابنکاره کړه د نقابه لکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غونډې خور ولګېدهٔ

خاطره خدائې خیر کهٔ بیا دیدن وکړې دیارهٔ[1]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېدهٔ

اشنا وې دا لوګی دی د خاطر داسو بلو
رقیب وې ما زیګر شو په تن اور ولګېدهٔ

[1] منزل نمبر او دیوان خاطر کښې داسې دهٔ: ځهٔ خاطره خدائې ګټه دیدن وکړې د یار
[2] منزل نمبر او دیوان خاطر کښې "تور" لیکلے شوے دے، د چې معنی بدلوی او قافیه غلط دی

لوے دریاب د مینې نهٔ شی پهٔ واړهٔ زړهٔ
شومه یاره بیا د ستا غونډې پهٔ نهٔ زړهٔ

چې پهٔ خلهٔ کوی یو او پهٔ زړهٔ بله
د هغهٔ سره به مینه کړې پهٔ څهٔ زړهٔ

سوی د ننګ ته مې لږ وګوره دلبره
ما نیولے ستا د حسن پهٔ لمبه زړهٔ

بېګا ستا پهٔ انتظار کښې شمع دو یه
د هر ستوري سره پورته مې خاتهٔ زړهٔ

بیا یې خوب وا ړه تر یونه او هیبت شی
د هجران چغې چې وشی پهٔ وُدهٔ زړهٔ

یو غم نهٔ دے چې یې وکړې اے خاطره
د پر غمونه دی کوه یې پهٔ ساړهٔ زړهٔ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې بله شپه به په نصيب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقيب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې هم[1] بېداده شامطام
را دروي خوشحالي دې د حبيب سره راځي

شوخي[2] په تندي يې د ازل ليکلې نه وي
دومره زحمتونه د غريب سره راځي

خندېږي او ګډېږي سره ګلونه د سبا
نغمې چې د بهار د عندليب سره راځي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبيبانو
خاطر ته مرضونه د طبيب سره راځي

[1] له متن لېدنه او ديوان خاطر کښې الفاظ هم ، نسخه چې مصرعه يې وزن نه لري سمون کړی
[2] له مطرې ، ترکيب مصرع يې معنی کړی

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په يو ګذار نه وځي

داستا کوڅې له زه د روغ ځان په خيال نه درځم
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع د ويه راشه نور دغه ضد ونه پرېږده
چې په مئين دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ژوند تېرېږي
چې په رښتيا خو سمندر وي د انګار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ايله زياتې شوې
ښکاري د ستا د ځوانه اوبه د شو بهار نه وځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتے در ته لږ د هره هجره نۀ شم
د ستا سترګې مې کوڅې د زړۀ نه وځي
خدای دې هغه وخت را نۀ ولي صنمه
چې مې ستا د دیدن شپې د زړۀ نه وځي
کۀ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دې و پل کۀ مې جرګې د زړۀ نه وځي
موده پس سره یو ځای شو پۀ محفل کښې
ستا بانړه مې تن نیزې د زړۀ نه وځي
جمع زړۀ لره اشنا چې زۀ د ستا یم
چې ته زلفې مې خورې د زړۀ نه وځي
د مخ لرې کړه پلو زۀ دې لوګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړۀ نه وځي
ترهغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړۀ نه وځي

زړګیه تا وې چې دردونه څۀ دی
دا پۀ ګوګل کښې دې ترګونه څۀ دی
زړۀ پۀ ښوي مې وله څوک یې وینی
وهه وهه دا سترګونه څۀ دی
بس خو کۀ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څۀ دی
نۀ ده اسانه اشیانه مې د زړۀ
لا د ستم دې تندرونه څۀ دی
د ستا منزل دې دومره نور لرې شی
ګودر پرندو ته تیندکونه څۀ دی
کۀ چې ذرې کا نور نو لا به ښۀ شی
ستا پۀ فضا لا وسعتونه څۀ دی
چې مرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پخلا نو بیا ګلونه څۀ دی
چې مرور یې پښېدے څو نۀ شې
ما ته پۀ غلا غلا دیدنونه څۀ دی
دا پۀ خاطر ګلفامه ستا د شوندو
وی پۀ خاطر دې پرهرونه څۀ دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نۀ شې په بیا کښې خۀ دی
پرېږده راوګوره په دا کښې خۀ دی

زما په اوښکو کښې خندا ده د ستا
یاره د ستا په دې خندا کښې خۀ دی

شمعې د ن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کښې خۀ دی

زړۀ مې چې ستړے په تپوسونو کړلو
ګله دا ستا په دې ګړوا کښې خۀ دی

خاطره ته چې ماته نۀ شې کتے
لږ ده مې پوه کړه چې په ما کښې خۀ دی

ګله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

په دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا تورې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمیه ته به راځې کله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا نۀ خاطر درنه تپوس کومه
د بېلتانۀ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غړپې غړپې وکړلې
دا مې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړه که ته غواړې نو لېونے خو نه يم
د مخ سره زلفې رسۍ پټې دي

په خوږو زلفو کښې راګورې په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي

په کومو سترګو به بيا بيا درځمه
په اشارو کښې دې تهکې پټې دي

خاندې چې جوړې شول د زړه زخمونه
ايله په وينو کې خوږګۍ پټې دي

ځه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلۍ پټې دي

په سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستۍ پټې دي

ستا له سينګاره مې ځوانۍ شه لوګے
وېرې په خاورو کښې ځوانۍ پټې دي

د ستا په خيال زما خاطر شوايرې
خو د اُميد په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وينمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ورو تلې سترګې مې آشنا
که وړې دي که تېرې خو دې در ته سترګې دي
نه تلل راته مرسېږه په دې عمر مه شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مينې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړه سترګې وېره ونه مې د عشق
که ګل يې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وړه چې خبرې ښه وړه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم خټلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خوږ غواړې زړه له تا د يار ديدن
نه نه شم ورکړلے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ماته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو بله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې د دنیاشي چې ته یادشي
بې تا تنګه لا کوګله دنیا ښکاري

بې له ما نه هسې ګله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پهٔ کښې پوهېږم
داستا ده کهٔ چې خپله دنیا ښکاري

هېڅ خاطر دې خزان ونهٔ کړو خاطره
شګفته خړه او بې ګله دنیا ښکاري

زړهٔ چې کهٔ هر څو رانه هر څهٔ غواړي
هېڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ ته رانه بنهٔ وائې
مخه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وې کړنګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنا بست راځني څهٔ غواړي
هر سپږے دستا د دیدن وړ نهٔ دے
راځو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نه کهٔ زهیر شوم ځان ته ګران شومه
بد هم په کښې وي چې څوک یې بنهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرونو نه
ځلهٔ ورنه خاطر پهٔ تشه ځلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېږي[۱]
نو به بد کا چې پهٔ دې منعٔ کښې ځانشېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے شم چې مهٔ کړه
مئين زړهٔ مې ستا لهٔ مينې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې ځانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائي "خفه شوې؟"
زړهٔ مې بندهٔ شي په ګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هېبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

○

۱ پېژني

○

ما وې نن به مې زړهٔ وچوي خو دردونه دې تېرېږي
پېښې د دغهٔ کړې تېرېدونه خو وختونه دې تېرېږي

جوړېږې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لوري
نن مې سترګو ته د ېړاندې مثالونه دې تېرېږي

جانانه زهٔ مې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دې تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نور چې رنګينی نشته[۱]
د دهر پهٔ خاطر باندې غمونه دې تېرېږي

○

۱ منزل لپاره د وړاندې کښې د الفاظ نشته چې مصرع بې لهٔ معنیٰ کړې ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه چې پرې پۀ ما زما د يار سره جوړيږي
خير دے زما زړۀ د انتظار سره جوړيږي

کله پۀ يو رنګ شي بيا سل ځل پۀ بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړيږي

وګوره واړۀ ځنګه پۀ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړيږي

څۀ پۀ خاطر کيږي نن د بنګليو پۀ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړيږي

د وخت د ګذارولو مې داغونه نۀ جوړيږي
زما سره سپرليه ستا ګلونه نۀ جوړيږي

يو ځلې مې وران کړے ستا تصوير را له اشنا
عمر ځي زما هغه فکرونه نۀ جوړيږي
راضي شه د يار غمه د دُنيا د غم سره
يو کور مې د کړ زړۀ پۀ کښې برجونه نۀ جوړيږي
اے زړۀ تۀ راته وائې چې يار راشي څۀ به کړو
لا خوبه ځني وړاندې تعبيرونه نۀ جوړيږي
زۀ خو چې اشنا لا د پخوا نه لېونے وم
د عمر لېونو ته زنځيرونه نۀ جوړيږي
زۀ تا ته پۀ قدم کښې او تۀ ما ته وې ولاړه
زما او ستا پۀ منځ کښې پيغورونه نۀ جوړيږي

خاطره يو ورځ نۀ ده نن زړۀ جوړ او سبا وران
چې وړې کوي غمونه هغه زړونه نۀ جوړيږي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږی
ګونه چې یې کړي دي یې د پښونه پاتې کیږي

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېغې مې د زړه د لمن وړو بندې لاړې
غم دې په کښې د هرشې د نیوونه پاتې کیږي

نه بلبده هسې اوږد دمغ دې. دا مې زړه وه
ګونه چې به سکون د سرو لبونه پاتې کیږی

تا چې په کړو وړو دعشق بوتلم [illegible]
ځکه سې لاړې د پرندو نه پاتې کیږی

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګی چې د ډیوو نه پاتې کیږی

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سوی
ځکه به د ستا د یادېدو نه پاتې کیږی

باده د بېلتون چې مې په لوړی بیا را نه شې
سترګې مې د یار د تماشې نه پاتې کیږی

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښونه پاتې کیږی [1]

بیا را غلله شپه او ځلند ستوری یار را نغې
بیا به مې خاطر ته دخوبونه پاتې کیږی

---

[1] د دیوان کښې مصرع داسې ده: خاورې یې دې چاټا نه چې د پښو نه پاتې کیږي

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه برندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې کړدونه وارخطا شي

خو به کړې وعدې راته د ژمي او د سبا
دېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي

زهٔ در ته له داره پهٔ محفل کښې کښېنه شم
سترګې چې راواړوې نو نړونه وارخطا شي

عقله چې یې وړینه زلفې تار په تار
بس خوېو ګرېوان ته یې لاسونه وارخطا شي

دومره اے زړګیه ! ځان ته مهٔ ښکلوه ښکلے
وبه چوي لهٔ واره کهٔ دردونه وارخطا شي

غلهٔ سره د مینې په محفل کښې چې یو ځاې شي
زړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي

مل ئې کړه د زړهٔ یې کهٔ پهٔ خُلهٔ نهٔ بیانیږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي

څکه زهٔ خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پېرېږده چې د خلقو در ته زړونه وارخطا شي

پهٔ أرمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي
خوشحالي او خوبي یې ورک شي غم یې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي یې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ أرمان د روغ صورت شي چې بیمار شي

پهٔ توبه باندې ډېر بد ښکاري چې زاړه شي
ښکاري ښهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونۍ پهٔ کانړو لګي ورته خاندي
د هوښیارو خندن پهٔ یو ګذار شي

خپله غمه د یار غم یې لس مېلمه دے
تا به وکړم ده وار وکړه کهٔ دې وار شي

تهٔ دې خپلې سترګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د دې دنيا نه چې ځلان ورک شي
غنې د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هېڅ نه ده
لکه درياب کښې چې باران ورک شي

هومره ې سود په لېونتوب نه کېږي
چې په منګل کښې ې ګريوان ورک شي

څوک به لټوه مه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

چې يې رون دے د لېمو په پېمانو شي
سو دي کله بيا د لب په بهانو شي

څو چې خداى را کړے نه وي نو به ژاړم
د خېبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام يم پروا نشته
لېونۍ غوندې نه تل په لېونو شي
نه د ستا لېونو سترګو نه پار نه کړم
که خويونه دي د سترګو لېونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس ورې
دغه شپه د سپېلنۍ د وړاند بسو شي[2]

چې د نړۍ کوب ته دې نا شي پروا مه کړه[3]
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

[1] که دا د واړه شعر ونه متن لرنه کښې نشته

[3] ديوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده : چې د نړۍ کوب ...

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کوڅې ړاتاو شي
زما د زړه څڼې رسۍ راتاو شي

پهٔ څېره پره لوپټه کښې تاو شي
لکه وړانه بېړ بوګه را تاو شي

نهٔ به مې بیا کړې لېونے دغرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ راتاو شي

پهٔ زړ بوږې خوبه وانهٔ هېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څوانه راتاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کا تهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوه شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بڼو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وه مه لهٔ داسې جدائۍ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

ویې کړو تپوس چې راڅه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدی دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خزان لاړ شی بهار راشی ګلان خوشحاله شی
بلبل یې د چمن وی بوراګان خوشحاله شی

ښ خوښ مهٔ راکوه مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقیبان خوشحاله شی

شمع چې بلیږی د محفل د پاره خاندی
زړهٔ کښې داسې وایی چې عاشقان خوشحاله شی

راکړه جفاګانې، ستمونه کړهٔ غمونه وک
زړګے د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شی

راشه په ګوټو کښې د جرګو خبرې نهٔ شی
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نهٔ شی

ډېره شپه له راشه چې لهٔ یو بل نه خبر شو
یاره په یو شپه د ټولو شپو خبرې نهٔ شی

وایمه لهٔ ځان سره چې دا به ورته وایمه
راچې شی آشنا په حوصلو خبرې نهٔ شی

زهٔ او تهٔ چې وو ینو لهٔ ورایه سره پوهې شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړهٔ خبرې نهٔ شی

یاره ستا د هجر اوږدو شپو شوګیره کړے یم
ګوره چې مې اوس په اسویلو خبرې نهٔ شی

خدای خبر خاطره زهٔ بیا چرته تهٔ بیا چرته
پرېږده اوس په تلو کښې د راتلو خبرې نهٔ شی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شي
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شي

ستړے مزدور سحر وختي پاڅېږي
په شوګیرو منین وعده پاتې شي

یو ځلې نېغ په دې لار تېرشه آشنا
چې دې کاږه واږه کاته پاتې شي

افسوس چې ستا په خیال کښې څه ښکاریه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شي

وستایه ډېر د یار تراخهٔ خاطره
چې په کتاب کښې دې خواږه پاتې شي

زړه په دې نه دے چې ناولے مغ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مغ دے

مخونه ډېر دي خو دا مغ مې خوښ دے
والله په ټولو کښې وتلے مغ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهېږي په مغ
دا بې ګناه جانان رټلے مغ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستا ساتلے مغ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څوک چې ستا د ګرانې مينې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سينګار زما په سترګو کښې غمېږي
چې په کوم لوري نظر کړمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنيا کښې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوی ، تغيروی چې دي ستا مينه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکښې مخکښې کېږي
بس دستارا باندې هر منت ګزار دے

که دې يار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونيسه دا يار دے

مياشتنۍ غنچه پېښور
اګست ۱۹۶۰ ع

○

خوږ خوږيو د مينې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلي تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
وړينې دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې و نه نيوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړګي شنې پاڼې مې وچې شوې
بيا درته سپرليه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وې سباله به دې خوښه شي
ډېر مې درته کړے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تيارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلی وو
ښکليه ستا ديدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه خومره بې وفا زما دلبر دے
چې لۀ غمه یې زۀ مرم پۀ دۀ اختر دے

د هجران د لاسه شپه و روځ ژړېږم
ځکه داسې مې پۀ اوښکو ګرېوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے وږې پۀ لمر ئې نمود دے

اوس مې سود پۀ بل بشر د ژوندګۍ نۀ شي
چې لیدلے مې د یار ښکلے بشر دے

تور بانړۀ د یار دغشو پۀ مثال دي
چې ویشتلے یې زما د ژوندګۍ سر دے

د رېبغه زۀ خاطر خو پوه پۀ سېل قصور کې
چې پۀ څۀ باندې زمانه مرور دے

ما وې ځان را ته اشنا د ستا پۀ څېر دے
دې وې ورو وستې به تۀ پوه شې څۀ وايې خبر دے

دې وې زړۀ کۀ څېرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زۀ یمه هرسې پۀ مېړو روڼه
ما وې زړۀ زما د لوېو غرونو شېر دے

دې وې بیا تۀ مخ ښکاره کړه کۀ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سره تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې را شه دلته کښېنه غم مې ډېر دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د آشنا مې دلبر نه ډک دے
د زړهٔ جهان مې د لوګو د اسویلو نه ډک دے

خوبنه مې ستا په بڼو غشو ده ویشتنه د زړهٔ
ګنې وطن خو مې یاره د ازغو نه ډک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ډک دے

نمر مخي مخ ته مې لهٔ وړاندې نا خبر کتلي
نن را ته ځکه دا جهان د پلوشو نه ډک دے

راشه ګلونه ګوره هاندې په صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ډک دے

د حسرتونو د اغمونو تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خو ګور بهٔ دے هر څوک د تیارو نه ډک دے

زړهٔ مې یوه د لیونتوب په کښې سودا کړه
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ډک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې شېرې قصې
زما زړګے خو مخکښې لا د ګیلو نه ډک دے

زما خاطر بې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ډک کړه
د مخ کتاب دې راله راوړه د قیصو نه ډک دے

تک تور سوے د ستا سوے ود بل دے
چې دې اور د ښکلي مخ تر ې لاندې بل دے

چې څو ځم په مخکښې لا منزل زیاتیږي
آشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

زړهٔ مې شک په ګومه لار دے سودائی شوم
نور مې هیڅ موندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې آشنا دې په کښې اوسی اے خاطره
خیبر وګڼه حرم که خو شنډل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږمه ږېږي په زړګي باندي چي غم دے
د آشنا سود به پرې نه شي وائي کم دے

زه چي مست پرېشان او سرګردان يم
هر يو غم يې لکه زلفي پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه يو واري په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
په کوم ځاي باندي يې ايښے چي قدم دے
ټول عالم يې ورېصفت د سخاوت کا
ګيله څه کړم چي د خپل نصيب مې کم دے
زه خوشحاله مست شومه په خندل يې
خلقه ما او په جانان کښي کوم يو کرم دے
چي دلبري په ژړا پورې نن خاندي
نو مې شوے مې د سترګو کله نم دے

حکيمانو لره مه درومه خاطره
د يار شونډي دې پرهر لره مرهم دے

ستا په انتظار کښي ماته کال شه دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال شه دے

سوزي هم هغه چي پرې بلېږي اور
خانده لے اشنا تاته ډغال شه دے

تا که په شاله کښي پټه ولېدم
بيا به داسي وائې چي مشال شه دے

زه دي هر يو غم د زړګي داغ کړم
ماته لا د ستا په جبين خال شه دے

ما خو درته وېل ورېږه مې مه ګوره
وګوره خاطره اوس دې حال شه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

چې نېږه ئې ستا پهٔ تور دے پهٔ بل تور ئې پېژنو نهٔ د
نظر چې ستا پهٔ لور کړم پهٔ بل لور ئې پېژنو نهٔ دے

اے مجرو چې ئې ورانه نهٔ کړې دا د نړۍ خونه
ارمان پهٔ کښې د یار کړمه پهٔ کور ئې پېژنو نهٔ دے

دا نهٔ چې ص بناېست باندې شېدا دے زما زړهٔ
د ستا پهٔ مخ دې سوزی خو پهٔ اور ئې پېژنو نهٔ دے

پهٔ غېر ستا د محفل ځنې ئې نهٔ شي ځهٔ گذران
در دروی به خاطر خو پهٔ پېغور ئې پېژنو نهٔ دے

○

○

چې لب نظر ئې د بصر پاتې دے
جو ړې منزل ته ډېر سفر پاتې دے

شپه کهٔ اوږده د خوږو زلفو ده څو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
نار دې د مینې د لمبو ځنې زړهٔ
لا ئې پهٔ مینه کښې ځيگر پاتې دے
تېر شو د شپې وکړه کهٔ وکړې یقین
ستا انتظار رانه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تنه نهٔ شي
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا پهٔ سر وطن کښلو
خبر شه اوس رانه خبر پاتې دے
نهٔ او انکار لهٔ تا پهٔ کومو ستر گو
لا ئې د تن د پاسه سر پاتې دے

نهٔ د ربار پهٔ ځلهٔ رخصت ځکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

○

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لندو پلونو به يې ښکلي خُمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړے

ن دې ونهٔ وې پهٔ وعدهٔ کښې راته
صرهٔ وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مهٔ کره
اشنا خو يو چل د جفا زده کړے

○

○

د ځان سپنګار ولو کښې مسکۍ وې ما ليدې
زما د زړهٔ پهٔ سولو کښې مسکۍ وې ماليدې

پرون چې څهٔ پرواه ستا پهٔ ګذاب نهٔ وه صنم
زما پهٔ زړهٔ ويشتلو کښې مسکۍ وې ماليدې

شاهد چې وه د دياده حيرانتيا چې هغه وخت
اشين ته پهٔ کتلو کښې مسکۍ وې ماليدې

خفه يمه پهٔ داکهٔ بندهٔ يې ستا لهٔ سپي کرم
رقيب ته پهٔ وېلو کښې مسکۍ وې ماليدې

لبان دې لکه پاڼي اشکي يې سرهٔ ګُلونه
سحر چې ته پهٔ ګلو کښې مسکۍ وې ماليدې

خبرې پهٔ غصه کښې کېږي هم د چا خاطره
اشنا چې پهٔ کتخلو کښې مسکۍ وې ماليدې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا مې نن لیدهٔ تېرې وعدې را یادېږي
دا وصل کهٔ هجران دهٔ، چې کیلي را یادېږي

بس دهٔ مې ستا ارمان پهٔ زړهٔ کښې نن ختلی ووٗ[1]
را نهٔ چې ماته تېرې مرحلې را یادېږي
منم چې فراقجن به نن سبا را یادېږي[2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را یادېږي
کهٔ هر څو شوې، نن یاد لره چې هېر دې نشم بنهٔ[3]
پخوا مې لا پهٔ زړهٔ کښې اوسېدې را یادېږي
هم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو نهٔ
چې چرته خو به خاورې باد یوړې را یادېږي
زما د زړګي یادښې د مخکې نظر سره
پهٔ هیڅ نهٔ هېرېدلې هم داسې را یادېږي
دا نهٔ چې اَهو چشمه اوس یې ختې ستا یمږهٔ
د ستا خمارې سترګې لا دېږې را یادېږي

بېګا چې شمع ودیه هر څهٔ هېر وهٔ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را یادېږي

۱ـ مصرع یې معنیٰ ده

[illegible]

زما د اُمیدونو ونې شپې وغزېدې
هر څو ستا د منزل کهٔ مرحلې وغزېدې

اوس چېرته ترېنه لاړ شم لېونے چې کړهٔ یار
هر ځای کښې یې د زلفو زولنې وغزېدې

نمر مخینه اوس دې سپې لاړې ماته کړهٔ ګرګې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدې

چا هسې داسې لمبې چې خاطر کړو یار ځلا
پهٔ دې د رقیبانو جنازې وغزېدې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډۍ صبغ ونه وې
بس که په تا به يادېدې شونډې

سترګو له زه که قسمونه ورکړم
زړګيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

○

○

پوره شومه په دې چې په ګنځل کښې خنګه ښکارې
وخانده يو ځل چې په خندل کښې خنګه ښکارې

ستا د تصور په يو جونګړه کښې اوسېږمه
ته خو راته وايه په محل کښې خنګه ښکارې

شومه به په باغ کښې نه په غټو وې خپل ځان ته
ګله د آشنا په سره منګل کښې خنګه ښکارې

سترګې يې په ما کښې دی چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په محفل کښې خنګه ښکارې

تا به په آئين کښې ځان ليدلے په يو رنګ وی
راشه د خاطر په هر غزل کښې خنګه ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ټوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود مې لیرې برېښ د ژړا نه سترګې لاړې

نرګیه! پس له دې به یې د ستا په سترګو ګورم
نظر مې وه اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد ګه شوه مه ګړه یار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې مې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې کله ورګورې نو اوس بیا مخ پټوې
نو کوزې مې ګریوان ته له حیا نه سترګې لاړې
یو بل ته په کاته شو او په نیوونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لن راشه شمع رویه! لیږې وګوره چې څه شوم
د ستا په تماشا کښې مې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې وړې داسې وینې له دنیا نه سترګې لاړې

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بیا به څه کړې

در ته کتلے نه شم حیران یم د اشنا سینګاره
تا چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به بنیرې او دا د ژنه تل ته ماته کړې
چې یې پېرزو نه وې دعا مخه اشنا به څه کړې

چې څه یې وکړل مخه یې تړل وکړل په تا خاطره
دا به چې تا له په لاس راشي په اشنا به څه کړې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په پره خوشحالي بنه نه ده بیا رانه هېرېږي
کله کله غم راکوي تل چې یې یار درېږي

زه دې یم لمحې پېښېدې نه شي رانه شمي
خدايږو د دنيا نه په تيارو کښې بنه بنکارېږي

ماته د اشنا د وعدې هر يو ځاي اشنا دے
اے وبه نظر ته په هيڅ هم نه مړېږي

ستا به د خاطر نه وي په زړه کښې خفه تور شوي
دومره بې پروا يې چې په مخ کښې يې تورېږي

له مستړلرنده او دیوان خاطر دواړه وکا پرزن کښې تا ما لیکلي شي ده ده رپې خیال مبهم کړی

لکه مجنون غوندې ګرځم په بيابان درپسې
وايم په خله لېلى لېلى څيرې کړېوان درپسې

نه شوم خبر نه د وصال له خوشحالي نه چرې
لکه وحشي کړمه غمونو د هجران درپسې

نه دې اشنا يم نه چې بيا راته اشنا ووائې
پروا يې نشته دے په تا نه کړم خفګان درپسې

چې ته بيا نه وائې په ما چې ته شيدا نه يې ته
که د کمروپې ګذار نه کړو خپل ځان درپسې

په حال خبر شه چې نن دې را نه شې خواله زما
چرې په لاس کړي خاطره رقيبان درپسې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان په توره شپه کښې

لا تکړه بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم وی شمع بویه
څو به کړمه دا ګریان په توره شپه کښې

زه خاطر د ستا د زلفو نه پار نه کړم
ما لیدلی دی ماران په توره شپه کښې

چې د سترګو دی ښکار زړې زما سترګې
چې یې نه شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړه کچکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې درګوډم شی نمړنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لږ راګوره د زړه سره
در نه غواړی جوړه ښنې زما سترګې

د هر چا دې دیدنو نه مبارک شی
ویښې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خو نه شی چې زه ژاړم
دکې ستا د در لمښنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نه درګوری
هسې نه چې دی پارنې زما سترګې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږ د هرې یوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
ځهٔ زوخونه پرې ډګر مراوښکو اوبه کړی
په ژړا دغم پخې شوې زما سترګې
چې سبا به کا یې ستا به در کښې نیسم
خوږ د هرې یوې ناوې شوې زما سترګې
بیا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د یار زر ځل دیدن غواړی
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زړهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

میاشتنۍ ، غنچه ، ستمبر ۱۹۶۰ع

د ستا چې نهٔ وینم دا تورې سترګې
پهٔ کار مې نهٔ دی دا پورې سترګې

نهٔ به یې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
د ستا پهٔ پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پیمانه څهٔ کومه
چې د اشنا مې دی مخورې سترګې

خاطره ژاړه لهٔ هجرانه سره
پهٔ تصور کښې خو مې ګورې سترګې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشوې سترګې پۀ تا باندې خوږې شولې
چا ته پوره نۀ شوې چې دستا پۀ لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نۀ شلېږې دستا د زلفو څنګه حلقې شولې

ما خو پټولې چې دستا غلۀ وېره آسانه ده
ګرانه شوله څکه دومره غلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مينې افسانه زما پۀ شونډو ده
څو ړې افسانې مې پۀ نړګوتو کښې ورستې شولې

سترګې د خاطر کۀ ستا پۀ سترګو تېر وتلې دي
ګوره مه دا بدې کۀ زما په حقله بنې شولې

تا به کتو غل چېرته خاطره د ورک شوې نۀ
نۀ ګورې چې تاته د اشنا سترګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې اېسار به شم ولې
چې پښېمان يې تيار به شم ولې

پۀ يو ساعت کښې مې بيا بيا ژړوې
چې اوس ژړېږم قرار به شم ولې

درېغه چې مړ دې د ستم نه وې نۀ
چې نۀ مړ کېږم آزار به شم ولې

نور به دې څۀ وکړې بانۀ په خاطر
تول دې پرهر کړمه ورېږم ولې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوښکې نه کمېږي خوږا ماتې شوې
تا چې خندا وکړه نورانيانې شوې

څوځلي د اوښکو سره درغلم
دا ځکه جرګې او ننواتې شوې

څو به ګوري ستا سترګې نماسترګې
لرې دې وی خبر دے هو چې نياتې شوې

تا چې د خاطر سره څه کړې دی
خبر دے اشنا دا چې درته پاتې شوې

ته به په زړه کښې ماله څه راکوې
که راکوې ماله به زړه راکوې

منع به نه شم ستا له دره څنې
په دې دې نه يم که څه نه راکوې
څه لوې اختر دې د ځوانۍ تېر کړلو
ته به لا سونه ماته بنه راکوې
داسې چل وکړه چې لوږس وږدودېږم
سبا به بنګليه يو لمبه راکړه
دا خوشحالی به ماته څوک راکوی
چې تهول غمونه راله ته راکوې
چې پرونډ او ګوړې دې کړم نو ماله به شي
اوس خو به هرڅه په کاله راکوې

ضد له خاطره سره مه کوه ته
که يو اوان راله په خوله راکوې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ته ما ستا بلې يو په سله نه يې
دا ته زما په وينا څله نه يې

کۀ څوک خپل ځان در ته ذرې ذرې کا
خپله کوې ته د چا خپله نه يې

دا ته څه چرته يې چې نه يې نه يې
هر وخت زما سره ته څله نه يې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خو هم هغه يې څۀ بله نه يې

○

○

هر څوک کۀ چې د زړۀ قرارولو له راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف کۀ بهار وي کۀ خزان
بورا ته څه يې بس يو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زۀ اوس په هېڅ نه هېروم
اے غمه د دنيا کۀ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړۀ ته د خاطر ازارولو له راځي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې راته ګورې لکه تۀ چې راته ګورې
نېغ مې لۀ زړګي وُځي کاږۀ چې راته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې لۀ مخه
شي دې پلوشې ښکلي باڼۀ چې راته ګورې

هغه وخت لږ وېره وي تۀ چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومېږې لکه بندۀ چې را تـه ګورې

تۀ زما د زړۀ نه د خپل حُسن تېرس وکړې
زۀ به درته ووايمه څۀ چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مۀ را ته راګوره
زۀ درته کتے نۀ شمه تۀ چې راته ګورې

سندرې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هيڅ نۀ شي خطا ده
لۀ مرګۀ مرګۀ وو تمه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مښېندمه

نۀ در نه څنګه هېرېدمه — خپلو وګډونه وشرمېږه
تا چې خندل نۀ زېږدمه — لۀ هغو شپونه وشرمېږه

هېره زما توله دنيا ده
شام وسحر دې يادومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مښېندمه

غرېږۀ غرنۀ ورځې ضمه — چې وی ژغندي اغريه راشي
درته پۀ زړه کښې به يې ساتمه — پرېږده چې مونږ بنۀ پۀ جفا شي

زما پۀ سترګو کښې حيا ده
نۀ يې پۀ څه درواړومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مښېندمه

تل به پۀ هر چا داسې کيږي — پۀ داسې خلقو چې اعتبار کا
لۀ خپله ځانه چې خبريږي نه — لۀ اکبر ګلو به يې ګذار کا

د ښکلو مينه بې وفا ده
نۀ به يې څۀ درته ستايمه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مښېندمه

خاطر خرمۀ وے درکتلي — اوس يې ژوندون اختيار وړ دے
هغه چې تا ورته خندلي — نن يې د نوري خندا تور دے

زما د زړۀ خوښه ژړا ده
ځکه يې نۀ قرار ومه
ګرانه اشنا داې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مښېندمه

ځ د واپه حکايه د (الله) په ځای (د) ليکل شوے دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نه کا
زړه مې غم د نړۍ دُنیا نه کا

زه به څه کړم ګریبان چې یار راکړي ګل
په زخمونو ملهم به کېږدي د ګوګل
هسې هسې مې یار خندا نه کا
زړه مې غم د نړۍ دنیا نه کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې یې خندېدو ته جوړې شوې
مل به څنګه زما سودا نه کا
زړه مې غم د نړۍ دنیا نه کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر څيګر ورسېدو
بې له سوزه خو څېځوک ژړا نه کا
زړه مې غم د نړۍ دُنیا نه کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مه کړه
ته طمع د دل اناره مه کړه
اے شباب خاطر د هېچا نه کا
زړه مې غم د نړۍ دُنیا نه کا

شوې د زړه سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه که یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا نه د بنامار په شان خوړلے یمه
نه دي د سترګو په بڼو باندې ویشتلے یمه
څڅې مې له خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه که یې وینې اشنا تا پسې

په دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زه
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زه
اوښکې مې څڅي په مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه که یې وینې اشنا تا پسې

چې ته کوې په ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوي در ته سوالونه په زړه یې نور دے صنمه
وهم رباب ځکه د مینې اشنا تا پسې
راشه که یې وینې آشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تا چې زړهٔ با ئېللې دے
تا ووې ربار ته پس لهٔ دې به څو راځم
خبر دے کهٔ تش تورې دې پرون زړهٔ کے شړلے
خیال مې وهٔ سنګار ته پس لهٔ دې به څو راځم
وښایه څنګه را ته   اوس د زړهٔ سر را ته
وایه د بڼو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ویشتلے دے
لاس کښې آئینه مې وه   کړې چې کینه مې وه
ماکتل رخسار ته   پس لهٔ دې به څو راځم
ښکله مرې در شمه   پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب را ته ډک تور پک نیولے دے
یو ځلې در غلے وم   ډېر دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لهٔ دې به څو راځم
سا چې کوم ستم کړے   اوس مې پهٔ تا کم کړے
دا دخواڼه ولړ پهٔ ما ښ سبا را غلے دے
شوخا طر غلام دستا   کړې به تل سلام دستا
پرې یې بنده در بار ته پس لهٔ دې به څو راځم

ښ خو را ته مهٔ وایه چې نا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
وو ایه اشنا را ته، تهٔ زما تعبیر نهٔ یې
وی چې تل پهٔ خیال کښې مې تهٔ صفه تصویر نهٔ یې
بله را ته ښکاری دا دُنیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
راکړه ساقي داسې مئې چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د څوپتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام د لبو راکړه پهٔ بیا بیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
ښ خو دې را جمع شهٔ پهٔ مشر کښې کېفونه دک
ستر کو پیمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دی
ګلې د خاطر شه پهٔ ربښتیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند مې ګرېوان دے خاخې مې نم

مینه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
وېره له چا دې نشته
کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ مې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کومه شور صنمه
وکړه کرم طلب کړم صنم

مینه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا
دګل په چم طلب کړم صنم

ے منزل بندار دیوان کښې مصرع داسې ده ـه چم په چم طلب کړم صنم

چې سترګې نه وباسي، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

زما او ستا دلته څه دي، خو یوه مینه
دا خو هر چرته کېږي، چې دا سې وینه
ځان له به جوړ کړو بوستان، په بیابانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

خوب به په وېره سره، دیدن به غلا کړو
په انتظار کښې سره، بېګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له ګرېوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

دا ټک د مینې زړونه، به دواړه یو سو
څه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
یو دې چار ګل په پونه، بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

دا مې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
څکه چې ستا له غمه، ورېږم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

ے منزل ... دیوان کښې (د) ...

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سي نه کال ته د ېر غمو نه
له داسې ژوند نه مرګ به دے راډې ښه
الله دې خير کړي
ستا د ماڼو فرياد ونه
هېر به مې نهٔ شي
لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نهٔ شي
پاس په اسمان کښې جهانونو سره ځينه
الله دې خير کړي
د پښتنو فقيره ژونده
څنګه به تېر شې
تېر خو به شې په لوږه تنده
څنګه به تېر شې
په مصيبت به دې څوک سرته رسوينه
الله دې خير کړي

نوم د پښتو راځنې هېر شي
څوک مې يادېږي
غم د هغوی را سره پېر شي
څوک مې يادېږي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوينه
الله دې خير کړي
خاطره هغه خلق ستايه
په خپل کتاب کښې
تل په بار بار دغسې وايه
په خپل کتاب کښې
حاجي سرونه په وطن ورکړي دينه
الله دې خير کړي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې تولې په سبا سبا کښې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

ستا د بنا بسته ستږګو د یاره ... فکوره مانه بنکلیه یاره
څو مره لېبې ې په نږګوتی باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د خدای د پاره بس ګډ اشه ... که مرور یې را خلاشه
ستا د راتلو په انتظار ې سترګې ستړې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

دا ته چې لاړې دېل چا شرې ... زما د زړه ځني جدا شرې
زما دا ستړې شوګیرې دې تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

خاطره زه ځان ته حواله یمه ... که لېږ راګورې بس روانه یمه
د پیغلتوب ملګرې تولې دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه درسته نه ده

وا وره صنم زړه چې نه شې له تا نه
ویلے نه شم زه ځه له حیا نه

دغه ستا د مینې درد ونه بنه دی په ما
زړه ې د ستا د یاره وائې چې وی دې په ما
وا وره صنم

په کومه لاره بنکلیه چې قدمونه کېږدې
د یر به مینو په زړه باندې داغونه کېږدې
وا وره صنم

زړه ې له خپله کوره تښتی چې راشې صنم
خاطر د یر ګران دے په ما چې په خنداشې صنم
وا وره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې ئې نو نو مشغولېږه
څومهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم
لهٔ هرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تاله چې درشمه نهٔ بخهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې ئې لهٔ ځان سره ژړېږه
څومهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم
کړم دا وعده درسره چې تابه هېڅ نهٔ کړمه
یوساعت بې لهٔ تا به پهٔ نور څهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا ئې قدهٔ کېږه راویښېږه
څومهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم
نښه د ستا او زما ، ماهِ تابان شو سره
بل ئې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې ننګېږه
څومهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم
ځان ته دا توله دُنیا خاطره ما وګڼه
پهٔ کښې ئې مخ او زُلفې بېګا سبا وګڼه
د زړهٔ پهٔ مینه ئې پهٔ سترګو کښې اوسېږه
څومهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځمکه په ریبان او منزل ته کښې (د) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې
ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
پهٔ عالم کښې داسې ګرځېږم
پهٔ محبت ئې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې
عاشقي وه پیدا لهٔ اوره
لږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې
خاطر ته ګوره داسې حیران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
یې کبرجنه بې دریا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
څې دستګو د زړګې وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کڼ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره دا شپې
تا نه جدا شپې
چرې د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تیر شو
څهٔ به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تیر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا هغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د کیفونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تیر شو
اوس به تول بوټی سره ځان وښائی
څوک به ګلې څوک به ګلان وښائی
لاله به هم خپرې ګریوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښائسته د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تیر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د وربل جوړوکي
په کښې ښایونه به د ګل جوړوکي
سرو سرو غنچو ته به منګل جوړوکي
په آئینو کښې به کاګل جوړوکي
دغه جهان به لا ښا زونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلي ځلمي به په شملو کښې بندي ګل
ارس خو به جونه په کمڅو کښې بندي ګل
پېر ارمانونه به په زړو کښې بندي ګل
څوک به د زړه په پرهرو کښې بندي ګل
داسې به زړونه په داغونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ژړا د چا خندا نه وینم
چې یې لیده هغه ژړا نه وینم
ګل د رخسار چې د اشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دنیا نه وینم

څوک له جهان له دیدنونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رڼوی
نور په ګوګل کښې یې جانان رڼوی
د مینې ګل را نه هجران رڼوی
نه کړې خاطر دغه بوستان رڼوی
د مغ کتاب دې د رانونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ځه به د ښکلو نګهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګي مې غواړي شمع رويه سوزېدل
راشه يو ځل

ارمان مې دا دے کۀ پوره شي
د رنځ دارو مې د اشنا سره ليدل
راشه يو ځل

څو به شوګير کړم راته وايه
واړه خوبونه راځني وتښتېدل
راشه يو ځل

کۀ ديدن کړې تلوار راوکړه
همزولي راغلي خوروې مې تور وربل
راشه يو ځل

عاشقان ګوره حال يې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه يو ځل

سوال د خاطر منظور کړه ياره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يو ځل

ښ دې وربل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

د ژوند کاروان مې دے دغم خوړو ګرد وړنکي
واوره فرياد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تيارې به وينم
سبا د وصل به وي لرې کۀ نږدې به وينم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

خاطره ښ دې کۀ لږ سم راته کتلي وے
واړه بناپسته به دې لۀ نږۀ ځنې وتلي وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نیولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به اوبه شول تورې ځې په خمبار کښې
ما چې لیدلے، ستا پښو کښې پل دے
غم د وحشت، وحشت را سره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به اوبه شول تورې ځې په خمبار کښې
نه در رسیږی نه در ته غږ شي
نه را نه خمب شي نه را نه نښ شي
دا څه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول تورې، ځې په خمبار کښې
یار چې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
نکه سپوږمۍ وی، ستوری قطار کښې
او به او به شول تورې ځې په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تېر هسې وختونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم
ما ته را یاد نه دي خوږ زه په ځوانه کښې یمه
په زړګي غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لېونے یم چې کوم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم
لېونی نه یمه چې، دغه سودا کومه
په تا دې اور بلېږی زه څه پروا کومه ـه
چې بیا مصروفې را ته نه کا پېغورونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم

ـه منزل ته د رسیدلو کښې د یار مصرع چې داسې ده:
لېونی نه یم چې دا سودا کوم ـــ په تا دې اور بلېږی زه څه پروا کوم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نه يم چې خپل ځان ووينم
چې په ائين کښې ګورم آئين پرېشان ووينم
جانانه ډېر درپېښ کړمه ارمانونه
زه دې ياره نه يم دومره وزګاره نه يم
چې درته ګورم

زه چې ګورم له ځمه مئين سوزېږي په ما
لکه د اور په شان سېځکار ځليږي زما
خاطره مه راځه بلېږي سره اوږدونه
زه دې ياره نه يم دومره وزګاره نه يم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا سرې شونډې لبې کا
نور کيږه راته وايه چې زه کوم طرف ته لاړ شم

کله بانډه راته اڼغي کا پېښې د ګلو انګې کا[1]
چې مسکی شي بيا سترګې مرې کا سرې شونډې لبې کا
نور کيږه راته وايه چې زه کوم طرف ته لاړ شم

بيا چې ارمان د سره ته وي کړه چې ځه دې تن په نړۍ
چې مې خلق ټول تماشې کا سرې شونډې لبې کا
نور کيږه راته وايه چې زه کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په تورو شپو کښې دا دې خاطره په تيارو کښې[2]
خپلې اوښکې دې ځان ته ويې کا سرې شونډې لبې کا
نور کيږه راته وايه چې زه کوم طرف ته لاړ شم

[1] منزل ته او ديوان کښې (تن) نشته
[2] منزل ته کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې تر سبا به مې تږې پهٔ تا پسې کړې
رایادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دلبر بندهٔ را ته معلوم یې
مسې خوږ نهٔ چې تهٔ ماشوم یې
ګله نهیږ پهٔ ما مظلوم یې
چې نهٔ پوهیږې لهٔ هغو سره وعدې کړې
رایادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ پهٔ تماشا وم
دغه وصال وهٔ کهٔ جدا وم
نهٔ یم خبر پهٔ څهٔ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
رایادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې پهٔ غمونو کښې دې ګیر کړم
اوس دې دلبره څله هیر کړم
کهٔ دې یو ځل پهٔ دیدن سیر کړم

ګنې لهٔ غمه به دې سر شم بیا مړې کړې
رایادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شي
بس اوس مې قتل ته تیار شي
اشنا زما څنې وېزار شي
پرما مې نښته خوږ پهٔ خپله مې ذبې کړه
رایادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

څنګه قبول دغه بېلتون کړم
څهٔ بې لهٔ تا پهٔ دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
رایادې دغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دستا چې نهٔ یمه د چا یم
راغلې دایم پهٔ خندا یم
مړ وړ نهٔ یمه پخلا یم
خاطره بیا کهٔ مړ وړ شوم نو ګیلې کړه
رایادې هغه شپې کړه   زما نا ترسه یاره

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به دستا د حسن وار شي يارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شي يارهٔ زما

چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې څه کوې
هغه پرون دې څهٔ وې ن چې بيا بيا کوې
زما يقين ستا پهٔ اقرار شي يارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شي يارهٔ زما

سترګې مې پې لهٔ تا نه د چا پهٔ لور نهٔ ګورې
دستا لهٔ مخه څنې مخ نه نور نهٔ ګورې
مړې به کله پهٔ ديدار شي يارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شي يارهٔ زما

نهٔ د بل چا د مينې اشنا څهٔ طمع نهٔ کړم
نهٔ به لهٔ نوره سره ستا مينه سمه نهٔ کړم
پهٔ ما خاطر دې کهٔ اعتبار شي يارهٔ زما
اخر خزان به دې بهار شي يارهٔ زما

له منزلونه او ديوان کښې (هې) دے

چې نهٔ را درومې يار، ته، منع دې کړه ياد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د يو ساعت مهمان د لې
واوره زما يو خو ګيلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکاره کړم خپل څيګر
نهٔ کړې پروا يې پرې دلبر
نور يې دې څوک چې يې واورې دغه فرياد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

کهٔ بنهٔ دې شي پهٔ سر زما
وي دې پيشکش دلبر زما
والې خاطر شه نار لهٔ تا، نشته باقي جانباد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نمر مخیه یاره تا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

ستا د کاکل پهٔ تورو شپو پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سرو شونډو انګو پورې غنچې څهٔ دی

دې تماشه ې د ژړا چې د ې خندا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

د ستا پهٔ مینه کښې د خلقو خندنے خوښ یم
خود خپل عقل نه ولګار شم لیونے خوښ یم

را سره غم د لیونو شی چې صحرا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شی
لهٔ دېره هجره هر یو ګل ې د چشمان ګل شی

خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورے د سبا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړې خپل ځان وګورې
چرته کښې ورسېدهٔ ، وګورې جهان وګورې

د قام ځلمو زموږ همدغه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د بنهٔ کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نمر پهٔ څېر ې خپل طاقت پهٔ ټول جهان خور کړې
پهٔ خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړې

شاته نور مهٔ ګورې پهٔ وړاندې خپل قدم کېږدې
پهٔ وړاندې لاړو باندې مهٔ ځې قدم سم کېږدې

لهٔ مخې لرې کړې ازغی ځان ته ګلونه کېږدې
شی چې اغیار در ته حېران هلته کښې پلونه کېږدې

موږ له چې مخې له راغلی وار خطا تلی دی
ځلمو زموږ نه ځنې دېر ځلی پهٔ شا تلی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تيت نۀ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې مو سر تيت نۀ شي

د مشرانو تل ځلمو نصيحتونه نۀ وي
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نۀ وي

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سيال شئ پکښې
دا تنګې لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ننې ورنۀ کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله يې وکړئ

يو بل ته مۀ ګورئ، لۀ ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان د هر يو کوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه وحشمت دے زمونږ
د قربانۍ په وېرو وينو د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا ډېرې مۀ کوه
هسې دپکې مۀ کوه
زړۀ د فولادو نه د هر يو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نۀ کوو
د چا پرواه نۀ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ښاغلي په شان وو اول
حیران پرېشان وو اول
اول وو ښاغلي اوس درياب ترې بې پايان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

هر امتحان ته ولاړ!
دغر په شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شان د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

☆

ستا د هلال ستوري مدام اختر دې زمونږ
د ستا مثال ستوري بڅاري نظر دې زمونږ
د ستا د اقبال ستوري سر او بصر دې زمونږ

تل ځليږي په تاجې پې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library